

[Økonomi- og markedsministeren.]

sociale mål, som tilsigtes ved anvendelsen af disse skatter.

Vi har fremhævet, at vi er enige med Fællesskabet i, at fordelingen af kompetence og ansvar mellem de fælles institutioner og medlemslandenes regeringer må afhænge af, hvad der er nødvendigt for, at den økonomiske union kan fungere effektivt. Skulle der blive tale om en styrkelse af de fælles institutioner, har vi understreget, at der efter vor opfattelse sideløbende hermed må foretages en styrkelse af den parlamentariske kontrol på europæisk niveau.

Endelig har vi anført, at vi finder det rigtigt, at beslutninger om det fortsatte økonomiske og monetære samarbejde efter udgangen af første etape først træffes efter en udvidelse af fællesmarkedet, således at de nye medlemslande får lejlighed til på lige fod at deltage i beslutningerne. Det gælder i ganske særlig grad for et lille land som Danmark med en usædvanlig stærk afhængighed af udenrigshandelen med de europæiske lande, at det er afgørende at være med i et samarbejde af denne art. Herved vil være problemer og interesser blive taget med i overvejelserne om vore største handelspartners økonomiske og valutariske politik, og vi vil være omfattet af den europæiske solidaritet, som f. eks. finder udtryk i planerne om en europæisk valutarisk støtteordning.

At det også for vort vedkommende indebærer et medansvar, er naturligt. Forpligtelserne på dette område må imidlertid ses i lyset af de ubestridelige fordele, der er forbundet med deltagelsen i samarbejdet.

På landbrugspolitikens område har fællesskabet i foråret truffet beslutninger om en strukturpolitik som et supplement til den fælles landbrugspolitik, der blev bygget op i 1960'erne. Man søger med tilskud fra det fælles budget bl. a. at støtte omskoling af landarbejdere, at gennemføre øget sammenlægning af landbrugsejendomme, at fremme førtidspensionering af ældre landmænd og at drage jord ud af produktionen til fordel for skov, fritidsarealer m. v. Baggrunden for

disse foranstaltninger er dels det af de høje priser fremkaldte produktionsoverskud, især inden for kornsektoren, tidligere også i mælkeproduktionen, dels den forældede landbrugsstruktur i adskillige af EEC-landene. Man håber på denne måde at skabe bedre balance og mere perspektiv i den europæiske landbrugspolitik, hvad der på længere sigt kun kan være i dansk interesse.

Der er endnu ikke gennemført konkrete beslutninger om en industripolitik i fællesmarkedet. Der er imidlertid udarbejdet en omfattende rapport af Kommissionen, hvori den gennemgår de problemer, som manglende eller utilstrækkeligt samarbejde på en række punkter rejser for fællesmarkedets industrielle udvikling. Rapporten indeholder tanker og forslag om, hvordan fællesmarkedet i de kommende år bør tilrettelægges et omfattende industripolitisk samarbejde. Det bør understreges, at disse forslag fremhæver betydningen af, at man i højere grad satser på udviklingen af den fremtidsrettede del af industrien fremfor at beskytte industri, der ikke længere er konkurrencedygtig. Endvidere fremhæver rapporten nødvendigheden og ønskeligheden af, at de højt udviklede medlemslande frivilligt giver afkald på den del af industriproduktionen, som kan udføres i udviklingslandene. Af andre ting, som fortjener at nævnes, er rapportens optagethed af at give de kommende års industripolitik en ny dimension ud over den traditionelle målsætning om forøgelse af produktion og konkurrenceevne. Det fremhæves, at fremtidens krav i langt højere grad må koncentrerer om at skabe et menneskeværdigt miljø og nødvendigheden af, at et europæisk samarbejde på forureningsområdet indtager en fremtrædende plads.

Rapporten fremhæver nødvendigheden af en fællesfinansieret indsats for at fremme de omtalte mål, ligesom den understreger betydningen af, at der gennemføres et vidtgående samarbejde mellem regeringer, erhvervsorganisationer og arbejdsmarkedets parter.

Der er nedsat et udvalg af eksperter fra